

nemlig, at dette Lovforslag skal blive til Lov. Men det ærede Medlem har været noget uretfærdig mod det Parti, som jeg har den Ære at tilhøre, og som har gjort et stort forberedende Arbejde i denne Sag, og mod den Mand, som uagtet han er Arbejdsgivernes Formand, uagtet han staa som Klassefører uden for Rigsdagen, ved at være med til at indbringe dette Forslag, ligesom tidligere ved at arbejde for Ulykkesforsikringens og Fabriklovens Gennemførelse, har vist, at han paa en lykkelig Maade forstaaer her inde at staa ikke som en Klassernes Mand, men som en samfundstænkende Mand. Socialdemokraternes Optræden er en Uret mod ham, imod hele vort Parti og ikke mindst en Uret mod den udmærkede Kammerat, jeg tidligere havde her inde, min Ven Poul Rasmusen. Selv om min egen Andel i dette Forslag bliver benægtet, saa gør det ingen Ting, blot man faar sin Villie — Herre Gud, Æren derfor, ja det er glemt om 5—6 Aar, det er noget, fornuftige Folk ikke bryde sig om; det at faa sin Villie er dog det vigtigste. Men en Ting bryder jeg mig om: Følelsen af Uret og den Bitterhed, den avler. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) og den ærede Ordfører (Thomas Larsen) i denne Sag have ikke handlet saaledes, at jeg synes, at de have holdt sig helt fjernt fra Uretten lige overfor mine Venner og Partifæller.

Jeg skal først nævne Betænkningen, og der vil maaske ogsaa noget af min Kritik komme frem lige overfor Indenrigsministeriets tilforordnede i denne Sag og Teknikeren i Kommissionen; de have ikke villet aftrykke Poul Rasmusens Forslag. Have de Herrer været bange for at vise, i hvilken Grad dette Forslag har været identisk med det andet? Jeg beklager, at Kommissionen ikke har gjort dette. Vi have faaet et Par løse Smaaord og fra Ordførers Side en let henkastet Erkendelse af, at han erindrede Forslaget, meget overlegent, meget velvilligt — jeg takker! — Men selv om der er blevet indført Forbedringer — og der er sikkert sket Ændringer, at de alle ere Forbedringer, be-
tvivler jeg —, saa spørger jeg: Naar de Herrer sidde i tre dyre Aar med 30,000 Kr. i det hele til deres Raadighed; med Mini-

stre og Sekretærkræfter og alt muligt, skulle de saa ikke i tre Aar være i Stand til at lave fire Ændringer i et Forslag, som to enlige Mennesker have siddet og lavet ved et trebenet Skrivebord uden den Medhjælp, som de Herrer havde? Jeg beklager, at den ærede Ordfører dér ikke har givet Kejseren, hvad Kejsereisens er.

Jeg vender mig dernæst til det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen). Han nøjedes ikke med at være velvillig anerkendende. Hvis han havde været det, havde jeg været tilfreds og kunnet tie, men nej, det var haanende, skarpe, uelskværdige Ord, der kom fra det ærede Medlem, han var næsten glad over helt at være færdig med Højres Forslag.

Han talte om Valget i 1903, hvor der var Interpellationer til de forskellige Folketingskandidater, om de vilde stemme for et Arbejdsløshedsforslag. Aarsagen til, at disse Interpellationer fremkom, var det Poul Rasmusenske Forslag. Det ærede Medlem omtalte, at de fleste svarede Ja. Det ærede Medlem skulde have oplyst, at de, som svarede Ja, vare Højrekandidaterne. Den højtærede Justitsminister sagde Nej den Gang, det gjorde han; Sagen var, at den Gang var han en god Ven af min daværende Modkandidat, Raadmand Gustav Philipsen. Nu er han ikke længere saa god en Ven af ham, nu har han ændret sit Syn paa Gustav Philipsen, og denne har ogsaa ændret sit Syn, efter at hans Fører, det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), med saa stor Elegance sænkede sin ganske lille Kaarde for os. De Udtalelser, det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) fremførte, synes jeg ikke vare ganske forsvarlige. En vis Retning indenfor Højre faar hele Højre med her og faar det til at gøre det til en Sag, som skal føres igennem, noget som ikke var helt let under andre Omstændigheder, og naar vi komme frem med dette Forslag, kunne vi, om ikke forlange Anerkendelse eller Glorie, saa i alt Fald have Lov at vente, at der her ikke skal bruges Ord mod os, der i Virkeligheden have Ukvemsords Karakter. Det ærede Medlem maa dog vide og véd positivt, at dette Lovforslag i de afgørende Punkter, — ja paa mange, de fleste Punkter, endog fra Ord til andet — er det samme som